

ikke blot været den at sikre Kirkegaarden imod ekstraordinær hurtig Belægning, men ogsaa at give Kirkerne Lejlighed til at faa en for mange Kirker højest paakrævet forøget Indtægt.

Man har derfor foreslaaet, at kun Betaling for saadanne Dispositioner over Kirkegaardsjord, der maa betegnes som ekstraordinære, skal oplægges, medens Betalingen iøvrigt indgaar i Kirkens Kasse. I adskillige Tilfælde er der i nyere Tid med stor Bekostning foretaget store Udvidelser af Kirkegaarde, og det findes derfor rigtigt at aabne Adgang til, at al Betaling for Jord paa Kirkegaarde kan indbetales i Kirkens Kasse, naar det skønnes, at Kirkegaarden ikke i en overskuelig Aarrække vil trænge til Udvidelse.

Til 2.

I Lovens § 34 er den almindelige Frist for Paaanke af en Synsudsættelse sat til en

Maaned efter Synets Afholdelse. Da imidlertid Synets Bestemmelser skal stadfæstes af Provstiudvalget, bør Udgangspunktet for Fristens Beregning være den Dag, da Provstiudvalgets Stadfæstelse meddeles Menighedsraadet eller Ejeren af Kirkens Midler.

Til 3.

Efter at der ved Lov om Afløsning af Tienden af 15. Maj 1903 er givet Ejeren af en Kirkes Midler Ret til at begære sine Forpligtelser overfor Kirken afløst, finder man det rimeligt, at der, naar Ejeren vedvarende forsømmer sine Forpligtelser med Hensyn til Kirkens eller Kirkegaardens Vedligeholdelse, aabnes Adgang til at benytte den samme Fremgangsmaade, som eventuelt kan anvendes i Tilfælde af Udvidelse af en Kirke, hvis Midler er i privat Eje, jfr. Lov om Sognekirkers Udvidelse af 8. Maj 1908 § 3, 2. Stk.